

**UCHWAŁA NR XX/295/26**  
**SEJMIKU WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO**

z dnia 26 stycznia 2026 r.

**w sprawie stwierdzenia braku przesłanek do wygaśnięcia mandatu Radnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego**

Na podstawie art. 383 § 1 pkt 5 i § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365) oraz art. 27b ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 581 i poz. 1535) uchwala się, co następuje:

**§ 1.** Stwierdza się brak przesłanek do wygaśnięcia mandatu Radnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego pana Leszka Plucińskiego.

**§ 2.** Uchwałę przekazuje się panu Leszkowi Plucińskiemu, Wojewodzie Kujawsko-Pomorskiemu oraz Komisarzowi Wyborczemu.

**§ 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Sejmiku

**Elżbieta Piniewska**

## **Uzasadnienie**

### **1. Przedmiot regulacji:**

Rozstrzygnięcie zarzutu naruszenia ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach funkcji lub działalności.

### **2. Podstawa prawna:**

Zgodnie z art. 383 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365) wygaśnięcie mandatu radnego następuje w przypadku naruszenia ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach funkcji lub działalności.

W związku z art. 27b ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 581 i poz. 1535) radni nie mogą prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami z wykorzystaniem mienia województwa, w którym radny uzyskał mandat, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności.

Zgodnie z art. 383 § 2 Kodeks wyborczy sejmik województwa stwierdza wygaśnięcie mandatu radnego w drodze uchwały.

### **3. Konsultacje wymagane przepisami prawa (łącznie z przepisami wewnętrznymi):**

Nie dotyczy.

### **4. Uzasadnienie merytoryczne:**

Do Przewodniczącej Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego dnia 16 stycznia 2026 roku wpłynęło pismo Wojewody Kujawsko-Pomorskiego (znak WNK.IV.4130.1.89.2025.BA) informujące o otrzymaniu przez Wojewodę zawiadomienia, w którym sformułowano zarzut dotyczący legalności sprawowania mandatu przez Radnego Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego pana Leszka Plucińskiego pełniącego funkcję prokurenta w Szpitalu Powiatowym sp. z o.o. z siedzibą w Chełmży będącego jednocześnie przewodniczącym Komisji Budżetu i Finansów. Szpital Powiatowy w Chełmży może korzystać z mienia lub pozostawać w relacjach finansowych i organizacyjnych z jednostkami podległymi Sejmikowi Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Wojewoda wskazał, iż powyższe okoliczności należy zweryfikować w zakresie ewentualnych przyczyn wygaśnięcia mandatu radnego określonych w szczególności w art. 383 § 1 pkt 5 Kodeksu wyborczego w zw. z art. 27b ust. 1 ustawy o samorządzie województwa.

Stosownie do treści art. 27b ust. 1 ustawy o samorządzie województwa radni nie mogą prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami z wykorzystaniem mienia województwa, w którym radny uzyskał mandat, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności.

W związku z powyższym sprawa została przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, która na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2026 r. zbadała okoliczności, o których mowa w piśmie Wojewody Kujawsko-Pomorskiego, tj. zapoznała się z oświadczeniem złożony na piśmie przez pana radnego Leszka Plucińskiego oraz pisemnym wyjaśnieniem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego Piotra Całbeckiego.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła, że:

Organem prowadzącym Szpital Powiatowy sp. z o.o. z siedzibą w Chełmży jest Powiat Toruński, który jest właścicielem tej samodzielnej jednostki organizacyjnej, a nadzór nad nim sprawuje Zarząd Powiatu. Funkcję Prokurenta samoistnego w Szpitalu Powiatowym sp. z o.o. z siedzibą w Chełmży, zgodnie z aktualnym odpisem KRS 0000011647 pełni Leszek Pluciński.

Szpital Powiatowy sp. z o.o. z siedzibą w Chełmży ubiegał się o wsparcie ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2014-2020 w naborach realizowanych w trybie konkursowym. Mając na uwadze spełnienie kryteriów wyboru projektów w przedmiotowych konkursach oraz innych warunków umożliwiających przyznanie dofinansowania, z podmiotami tymi zawarte zostały umowy o dofinansowanie projektów. Ponadto podmiot ten korzystał również ze wsparcia ze środków finansowych zwróconych z instrumentów finansowych i pomocy zwrotnej w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2014-2020. W przedmiotowym zakresie nabory

wniosek o udzielenie wsparcia zwrotnego w postaci pożyczki z możliwym częściowym umorzeniem kapitału na realizację inwestycji w ramach Programu modernizacji podmiotów leczniczych z terenu województwa kujawsko-pomorskiego, przyjętego uchwałą Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego Nr 12/603/24 z dnia 20.03.2024 r. (ze zm.) prowadzi Kujawsko-Pomorski Fundusz Pożyczkowy sp. z o.o. w Toruniu. Wsparcie odbywa się również w warunkach konkursowych. Jednocześnie Szpital Powiatowy sp. z o.o. w Chełmży nie korzystał ze środków budżetu Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

W myśl art. 47 ust. 1 ww. ustawy mieniem województwa jest własność i inne prawa majątkowe nabyte przez województwo lub inne wojewódzkie osoby prawne. Stosownie do treści art. 27b ust.1 ustawy o samorządzie województwa radni nie mogą prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami z wykorzystaniem mienia województwa, w którym radny uzyskał mandat, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności.

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntował się pogląd, że sformułowanie: „wykorzystywanie mienia komunalnego” odnosi się do wszystkich przypadków korzystania z tego mienia w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, bez względu na to, czy wykorzystanie to ma podstawę prawną czy jest stałe bądź jednorazowe, wreszcie czy jest odpłatne czy też nieodpłatne.

Przez zarządzanie działalnością gospodarczą należy bowiem rozumieć kierowanie działalnością gospodarczą, którą prowadzi inny podmiot będący przedsiębiorcą. Z kierowaniem tym wiąże się możliwość samodzielnego decydowania o wszelkich kwestiach związanych z prowadzoną działalnością, w tym decydowania o sposobie pozyskiwania dochodów, formach działalności, przeznaczeniu środków stanowiących dochód. W niniejszym stanie faktycznym wskazywałby radny zarządza podmiotem leczniczym, który ustawa o działalności leczniczej definiuje następująco: podmiotami leczniczymi są: przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2025 r. poz.1480) we wszelkich formach przewidzianych dla wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Zaś w myśl art. 3 ust.1 ustawy o działalności leczniczej: działalność lecznicza polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych. Świadczenia te mogą być udzielane za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

W tym miejscu należy wskazać na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 marca 2024 r. sygn. akt. III OSK 963/23, który zapadł na tle przepisu art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jednakże z uwagi na zbieżność przepisów ma on zastosowanie również do przepisów ustawy o samorządzie województwa. Zgodnie powołanym wyżej wyrokiem zakaz, o którym mowa w art. 24 f ustawy o samorządzie gminnym, „nie ma charakteru bezwzględnie obowiązującego, a więc nie oznacza, że jakiegokolwiek korzystanie przez radnego z mienia komunalnego pozostające w związku funkcjonalnym z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, powoduje skutek w postaci wygaśnięcia jego mandatu.

O prowadzeniu przez radnego działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia komunalnego można mówić wtedy, gdy radny korzysta z mienia gminnego na uprzywilejowanych zasadach, wykorzystując swoją pozycję w gminie. Natomiast w przypadkach korzystania przez radnego dla celów prowadzonej przez niego działalności gospodarczej z mienia komunalnego na zasadzie powszechnej dostępności do tego mienia lub na warunkach powszechnie ustalonych w odniesieniu do danego typu czynności prawnych nie dochodzi do naruszenia omawianego zakazu (por. np. wyrok NSA z dnia 5 listopada 2010 r., sygn. II OSK 1714/10, LEX nr 746748).”

Pojęcie „mienie województwa” nie jest jednoznaczne. Zaś w świetle powyższego, dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, rozważania czy środki pochodzące z Regionalnego Programu Operacyjnego WKP 2014-2020, a więc środki unijne, stanowią pochodną wyczerpującą definicję mienia województwa, o której mowa w art. 47 ustawy o samorządzie województwa tj. czy stanowią pochodną własności województwa, mają drugorzędne znaczenie. Niezaprzeczalnie Fundusze Europejskie to wydzielone części budżetu Unii Europejskiej, przeznaczona na realizację projektów wspierających rozwój gospodarczy i jakość życia w państwach członkowskich UE.

Zgodnie zaś z art. 5 ust.1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych środkami publicznymi są: środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegające zwrotowi środki z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).

Do środków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się:

1) środki pochodzące z funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, Europejskiego Funduszu Rybackiego, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, z wyłączeniem środków, o których mowa w pkt 5 lit. a i b;

2) niepodlegające zwrotowi środki z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), z wyłączeniem środków, o których mowa w pkt 5 lit. c i d:

a) Norweskiego Mechanizmu Finansowego,

b) Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego,

c) Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy;

3) środki przeznaczone na realizację programów przedakcesyjnych oraz Programu Środki Przejściowe;

4) środki na realizację wspólnej polityki rolnej;

5) środki przeznaczone na realizację:

a) programów w ramach celu Europejska Współpraca Terytorialna oraz celu Europejska Współpraca Terytorialna (Interreg),

b) programów, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1638/2006 z dnia 24 października 2006 r. określającym przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (Dz. Urz. UE L 310 z 09.11.2006, str. 1) oraz programów Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa,

c) Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2004-2009,

d) Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2004-2009,

e) inwestycji finansowanych ze środków wsparcia o charakterze bezzwrotnym, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającym Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz. Urz. UE L 57 z 18.02.2021, str. 17, z późn. zm.), związanych z wniesieniem wkładu państwa członkowskiego do programów zarządzanych centralnie przez Komisję Europejską;

5a) środki przeznaczone na realizację Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych 2014-2020;

5b) środki Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym i środki Europejskiego Funduszu Społecznego Plus przeznaczonego na zwalczanie deprywacji materialnej;

5c) środki pochodzące z instrumentu „Łącząc Europę”, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającym instrument „Łącząc Europę”, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylającym rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz. Urz. UE L 348 z 20.12.2013, str. 129, z późn. zm.), oraz środki pochodzące z instrumentu „Łącząc Europę”, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiającym instrument „Łącząc Europę” i uchylającym rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 i (UE) nr 283/2014 (Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 38);

5d) środki pochodzące z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, przeznaczone na wsparcie o charakterze bezzwrotnym, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającym Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, z wyłączeniem środków, o których mowa w pkt 5 lit. e;

6) inne środki.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że niewątpliwie środki unijne są środkami publicznymi. Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego na gruncie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 pełni funkcję instytucji zarządzającej. Zaś działając jako Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem środków w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego WKP 2014-2020.

Radny Leszek Pluciński, działając jako Prokurent w Szpitalu Powiatowym sp. z o.o. z siedzibą w Chełmży, przystępując do otwartych konkursów ofert w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego WKP 2014-2020 i otrzymując z nich środki nie naruszył zakazu, o którym mowa art. 27b ust. 1 ustawy o samorządzie

województwa. Przystępując bowiem do otwartych konkursów ofert z samej istoty konkurencyjności, nie ma mowy o uprzywilejowanych zasadach korzystania z mienia województwa.

Jednocześnie „wygaśnięcie mandatu radnego” jest instytucją prawa wyborczego, wkraczającą w materię chronioną konstytucyjnie, jaką jest czynne i bierne prawo wyborcze. Do wygaśnięcia mandatu dochodzi na skutek zdarzeń, z którymi ustawa wiąże utratę mandatu uzyskanego w wyborach powszechnych. Zasadą jest, że im bardziej drastyczne, (co do przedmiotu, zakresu, sposobu czy skutków) jest wkroczenie władzy w materię konstytucyjnie chronionych praw podstawowych, tym bardziej rygorystycznym i przejrzystym przesłankom powinna podlegać procedura tej ingerencji (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 marca 2007 r., sygn. K 8/07, OTK ZU 2007, nr 3A, poz. 26). W wyroku z dnia 19 września 2016 r. sygn. akt II OSK 1820/16 Naczelny Sąd Administracyjny uznał, że sankcja utraty mandatu radnego pochodzącego z wyboru powszechnego, ingerująca w wolę powszechną, musi być zastosowana w sytuacji zaistnienia w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości przesłanek wynikających z normy prawa materialnego, nakazujących wygaszenie takiego mandatu (zob. też wyrok z dnia 6 września 2016 r., sygn. II OSK 1269/16, LEX nr 2135967).” Zaś w niniejszym stanie faktycznym i prawnym nie zachodzą przesłanki wygaszenia mandatu radnego.

Mając na względzie powyższe, należy stwierdzić, że sformułowany zarzut wobec Radnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego pana Leszka Plucińskiego jest bezprzedmiotowy.

Konieczność podjęcia uchwały potwierdzającej brak przesłanek do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 19 listopada 2007 r. sygn. akt III SA/Kr 839/07 „Na radzie gminy spoczywa więc obowiązek podjęcia stosownej uchwały w tym zakresie. Przysługuje jej prawo do dokonania ustaleń faktycznych, jak również – oceny czy prowadzona przez radnego działalność stanowi przesłankę stwierdzenia wygaśnięcia jego mandatu. Ocena ta powinna zostać wyrażona w formie uchwały. Przepis o podjęciu uchwały nie może być rozumiany tak wąsko, by była dopuszczalna wyłącznie uchwała, która stwierdza wygaśnięcie mandatu. Taka uchwała musi być wynikiem oceny całości informacji zgromadzonych w sprawie i odzwierciedlać stanowisko organu działającego w sprawie a następnie podejmującego uchwałę. Efektem takiego badania może być uchwała stwierdzająca wygaśnięcie mandatu albo brak wygaśnięcia”.